

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 16 ianuarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2018, declarat de avocata Rodica Palade, în numele inculpatului

***Pripa Serghei XXXXX**, născut la
XX XXXXX XXXX, originar și locuitor al mun. XXX, str.
XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior
prin:*

*1) sentința Judecătoriei Bălți din 13.07.2005 în
baza art. 119 alin. 3 Cod penal la 5 ani închisoare;*

*2) sentința Judecătoriei Orhei din 25.08.2006 în
baza art. 27,317 alin. (1), 85 Cod penal la 6 ani și 6 luni
închisoare.*

Eliberat la 16.01.2013, după executarea pedepsei.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 31.07.2017 – 16.01.2018,
instanța de apel: 16.02.2018 – 11.04.2018,
instanța de recurs: 23.06.2018 – 25.07.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 16 ianuarie 2018, Pripa Serghei a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Cobzari V. prejudiciul material în mărime de 1200 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 23 iulie 2017, aproximativ ora 23.00, inculpatul Pripa S., acționând intenționat și urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altor persoane, aflându-se pe teritoriul amplasat pe adresa mun. XX, str. XXXXX, prin acces liber, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, pe ascuns, a sustras de pe teritoriul SRL „Cobzplast” 18 inele de rezistență pentru țevi metalice în sumă totală de 450 lei, 16 pinioane cilindrice – 640 lei, 160 lingouri metalice – 800 lei, un lanț metalic transportor cu lungimea de 1,8 m. și diametrul de 100 mm. – 200 lei, 2 burghiuri metalice - 65 lei, piese din metal – 35 lei, iar în total a sustras bunuri în valoare de 2190 lei, cu care s-a eschivat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Cobzari V. un prejudiciu material considerabil.

Instanța a reținut că, prin încheierea Judecătorei Bălți din 12.09.2017, a fost înlocuită inculpatului măsura preventivă sub formă de nepărăsire a localității în arest preventiv, fiind anunțat în căutare.

În urma desfășurării activităților speciale de investigații, nu a fost posibil de stabilit locul aflării lui și, fiind constatat că se eschivează de la prezentarea în instanța de fond, potrivit art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

Astfel, cu toate că inculpatul și-a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, aceasta se confirmă inclusiv prin probele administrate, acțiunile lui urmând a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă care se pedepsește cu amendă de la 650 la 1350 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, că acesta și-a recunoscut fapta, dar anterior a fost judecat de mai multe ori, însă nu și-a făcut concluziile necesare și a comis din nou o infracțiune cu scop de cupiditate, că s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, cunoscând că i-a fost aplicată măsura preventivă sub formă de nepărăsire a localității, prin ce a generat tergiversarea examinării cauzei, că pericolul social al activității infracționale al inculpatului este unul ridicat, acțiunile acestuia fiind stopate doar la intervenția organelor de drept, astfel că, reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și reexaminarea cauzei.

Apelantul a indicat că nu s-a eschivat de la prezentarea în organele de drept, or, nu are reședință și un loc permanent de trai.

Totodată, partea vătămată i-a comunicat că nu dorește ca el să fie privat de libertate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2018, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că inculpatul, în instanța de apel, a declarat că anterior a fost condamnat, fiind eliberat din detenție în anul 2013, iar până la aceasta a mai fost condamnat condiționat. A sustras de pe teritoriul îngrădit al SRL „Cobzplast” o grămadă de metal, pe care a vândut-o la punctele de primire a

metalului contra sumei de 2190 lei. A reparat parțial prejudiciul material cauzat părții vătămate, urmând să-i mai achite 1200 lei. Pedepsa aplicată este prea aspră, el fiind în imposibilitate să restituie bunurile sustrase, considerând că va putea să achite prejudiciul cauzat. Nu a locuit pe adresa indicată în dosar și a comunicat organelor de drept despre acest fapt. A comis infracțiunea cu intenția de a câștiga bani și solicită să-i fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Totodată, în baza probelor administrate, instanța de fond întemeiat și legal a concluzionat asupra vinovăției inculpatului și corect i-a încadrat acțiunile pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, personalitatea inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, reieșind din faptul că a recunoscut vina, nu a restituit prejudiciul material cauzat părții vătămate, anterior a fost condamnat în repetate rânduri, justificat concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă doar prin izolare de societate.

Or, cererea inculpatului în privința pedepsei penale nu conține temeuri de fapt și de drept, iar sentința adoptată este întemeiată și legală.

5. Avocata Rodica Palade a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și *pronunțarea unei noi hotărâri*.

Recurenta a invocat că instanțele de fond și de apel eronat au concluzionat că inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată or, acesta a comunicat faptul că nu are domiciliu în oraș și locuia și muncea temporar în altă localitate, fapt care a fost adus la cunoștința polițistului de sector și a anchetatorului.

A fost neglijat faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă care se pedepsește cu amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare cu posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal. Însă, instanța de apel a invocat doar unele norme referitor la împuternicirile pe care le deține și la aplicarea pedepsei, fără a argumenta imposibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Inculpatul a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, a restituit parțial prejudiciul cauzat părții vătămate, având intenția să-i achite și restul sumei.

Mai mult, acesta nu cunoștea că fierul uzat sustras aparținea cuiva.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art.

430 pct. 5) și 6) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427, inclusiv formularea propunerilor privind hotărârea solicitată, cât și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul ordinar, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente formularea propunerilor privind hotărârea solicitată, specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că acest recurs nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just luând în considerare personalitatea inculpatului, consecințele faptei comise de el și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanțele de fond și de apel, just au concluzionat că în cazul constatării pericolului social ridicat al activității infracționale a inculpatului, acesta fiind anterior condamnat de două ori, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de apărare (*pct. 5. din decizie*), suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în baza art. 90 Cod penal ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 *pct. 11¹*), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) *pct. 4)* Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul menționat este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Rodica Palade, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 16 ianuarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 aprilie 2018, în privința inculpatului Pripa Serghei XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 22 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco